

Legea 554/2004

ROMANIA
TRIBUNALUL GORJ
SECTIA COMERCIALA SI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV
DOSAR NR.1477 C /2005 SENTINTA NR.159

Sedința publică din 12.04.2006

Președinte :Eftenoiu Gheorghița-judecător

Grefier :Eleonora Enea

Pe rol fiind judecarea acțiunii în anulare formulată de reclamanta SC" „srl Prigoria în contradictoriu cu D.G.F.P.Gorj.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns avocat C.Groza pentru reclamantă , lipsă fiind părâta.

Procedura completă.

S-a făcut referatul oral al cauzei de către grefierul de ședință , după care constatăndu-se cauza în stare de judecată s-a acordat cuvântul pe fond.

Avocat C.Groza pentru reclamantă a solicitat admiterea acțiunii și exonerarea reclamantei de plata sumelor reținute de părâtă arătând că articolul 21 din Codul fiscal invocat de părâtă se limitează numai pentru organele de conducere, textul nu dispune pentru cheltuielile necesare a activității societății reclamantei.

TRIBUNALUL

Prin cererea formulată la data de 18.11.2005 reclamanta SC" „srl Prigoria a solicitat în contradictoriu cu D.G.F.P.Gorj anularea deciziei nr.68/20.10.-2005 prin care i se respinge contestația formulată la decizia de impunere nr. 36760/01.09.2005, urmare a raportului de inspecție fiscală din 31.08.2005.

În motivarea cererii reclamanta a arătat că obligațiile suplimentare , respectiv impozit , profit și TVA au fost stabilite ca urmare a interpretării eronate a art.21 alin. 3 lit n din Legea 571/2003 privind Codul fiscal , de către echipa de inspecție fiscală, respectiva prevedere reglementând limitarea cheltuielilor deductibile de acest gen la cele aferente unui singur autoturism folosit de fiecare membru de conducere și nu numărul de autoturisme dintr-o societate.

Reclamanta a mai arătat că în opinia sa cheltuielile respective se încadrează în art.21 alin. 1 al Codului fiscal, autoturismele fiind folosite de salariații societății,alții decât cei cu funcție de conducere pentru măsurători, stabilire detaliu tehnice , deplasarea personalului la montarea lucrărilor, transportul unor piese mici care nu pot fi transportate cu Dacia pick-up din cauza riscului furtului acestora.

În dovedirea cererii reclamanta a depus la dosar mai multe facturi fiscale, o dovadă a sediilor secundare, contract de închiriere.

Părâta D.G.F.P.Gorj a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea cererii, arătând că în mod corect organele de inspecție fiscală au acceptat la

deducere cheltuieli aferente a două autoturisme ce pot fi folosite de persoane cu funcții de conducere și nefiind admise la deducere cheltuieli înregistrate cu combustibilul consumat și asigurările auto aferente celorlalte trei autoturisme (Skoda Ideal, Skoda Fabia, Skoda Elegance), folosite de salariații societății , alții decât cei cu funcție de conducere în condițiile în care pentru desfășurarea activității societatea are în patrimoniu un număr de 4 autoutilitare.

Pârâta a mai arătat că reclamanta nu aduce documente din care să rezulte că cele trei autoturisme participă la realizarea de venituri.

Tribunalul analizând actele și lucrările dosarului constată și reține că prezenta acțiune în anulare este întemeiată pentru următoarele motive de fapt și de drept.

Prin raportul de inspecție fiscală încheiat la 31.08.2005 s-a stabilit în sarcina reclamantei debite suplimentare și accesori aferente : impozit profit lei cu dobânzi de lei și penalități de lei TVA de plată lei cu dobânzi de lei și penalități de lei, în care sens s-a emis decizia de impunere nr.367601/01.09.2005.

În urma contestației formulate de reclamantă pârâta D.G.F.P.Gorj a emis decizia nr.28/20.10.2005, prin care a fost respinsă contestația, reținându-se că potrivit art.21 alin. 3 lit. n din Legea nr.571/2003 în mod corect organele de inspecție fiscală au acceptat la deducere cheltuielile aferente a 2 autoturisme ce pot fi folosite de persoanele cu funcții de conducere nefiind admise la deduceri cheltuieli înregistrate cu combustibilul consumat și asigurările auto aferente altor 3 autoturisme folosite de salariații societății, alții decât cei cu funcție de conducere, în condițiile în care pentru desfășurarea activității societatea are în patrimoniu un număr de 4 autoutilitare.

Această critică a pârâtei D.G.F.P.Gorj, este contrazisă de situația faptică privind necesitatea dotării societății reclamante și cu celelalte 3 autoturisme pentru desfășurarea în condiții optime a obiectului de activitate, respectiv a-și onora obligațiile contractuale în timp util, rentabil pentru toate părțile contractante și a asigura condiții corespunzătoare salariaților săi astfel cum rezultă din următoarele acte depuse de reclamantă la dosar.

Din situațiile „clasamentul clientilor” (filele 18,23,60,69) depus de către reclamantă rezultă că într-o perioadă de timp aceasta a livrat mărfuri clientilor săi din diverse localități din țară, unele livrări făcându-se în aceeași zi în diverse localități cum ar fi de exemplu în Pitești (factura nr.4985027/15.06.2004, Bascov-Argeș (factura fiscală nmr.4985026/15.06.2004), Craiova (factura fiscală nr.4985025/15-06-2004)

Conform contractului de închiriere nr.132/03.05.2004, precum și înscrisul privind sediile secundare înșușit de O.R.C.de pe lângă Tribunalul Gorj, reclamanta deține un punct de lucru în localitatea București.

De asemenea din înscrisurile intitulate „lista imobilizărilor, „tabel nominal”, precum și contracte individuale de muncă depuse la dosar , se reține că numărul de salariați ai reclamantei au crescut progresiv proporțional cu necesitatea

achiziționării de noi autoturisme care erau necesare pentru transportul salariaților și a pieselor necesare desfășurării activității comerciale ce constituie obiectul de activitate al reclamantei.

Se concluzionează că cele trei autoturisme pentru care nu s-au acceptat cheltuieli deductibile sunt absolut necesare desfășurării activității comerciale al societății reclamante.

Ca urmare, cheltuielile aferente celor trei autoturisme trebuie considerate ca fiind cheltuieli deductibile, în sensul arătat de art.21 alin. 1 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal.

Astfel, organul fiscal în mod greșit a interpretat că, cheltuielile aferente celor trei autoturisme în discuție se încadrează la articolul 21 alin. 3 lit. n din același act normativ care reglementează situația cheltuielilor aferente autoturismelor folosite de angajații cu funcții de

conducere și de administrare ai persoanei juridice, ori aşa cum am arătat anterior cele trei autoturisme în discuție sunt necesare desfășurării activității comerciale de către reclamantă, având în vedere volumul mare al activității, livrări de mărfuri în aceeași perioadă în diverse localități, unele din ele la distanță mare față de sediul reclamantei, precum și numărul în creștere al salariaților reclamantei.

Pentru motivele de fapt și de drept invocate, urmează a fi admisă acțiunea în anulare și anulate actele administrativ fiscale emise de D.G.F.P.Gorj.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII HOTĂRĂȘTE

Admite acțiunea în anulare formulată de reclamanta SC „ SRL cu sediul în comuna Prigoria, jud. Gorj în contradictoriu cu D.G.F.P.Gorj cu sediul în Tg-Jiu, str. Siretului, nr.6, jud. Gorj.

Anulează decizia nr.68/20.10.2005 emisă de D.G.F.P.Gorj și actele subsecvente, respectiv decizia de impunere nr.36760/01.09.2005 și raportul de inspecție fiscală din 31.08.2005.

Cu recurs.

Pronunțată în ședință publică din 12.04.2006 la Tribunalul Gorj.

Ghe.Eftenoiu

Red.Ghe.E.

Dact.M.L.

Ex.5

28.04.2006